

Dosarul nr. 2r-118/2023  
2-18213252-01-2r-16032023

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: Iu. Cotruță, I. Țurcan, L. Pruteanu)

## DECIZIE

05 iulie 2023

mun. Chișinău

### CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Viorica Puica

judecători

Oxana Parfeni  
Aliona Donos

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Atai”, reprezentată de avocatul Barbăneagă Sergiu,

în cauza civilă intentată la cererea depusă de „Stork International GmbH” cu privire recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale străine din 06 noiembrie 2017, adoptată de Tribunalul Arbitral a Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm, Suedia,

împotriva încheierii din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

#### a c o n s t a t a t:

La 17 aprilie 2018, „Stork International GmbH”, reprezentată de avocatul Lefter Denis, a înaintat cerere în instanța de judecată împotriva SRL „Atai” cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale străine din 06 noiembrie 2017, adoptată de Tribunalul Arbitral a Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm, Suedia.

Prin încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea reprezentantului „Stork International GmbH”, avocatul Lefter Denis, cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine emise la 06 noiembrie 2017 de Tribunalul Arbitral a Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm, Suedia.

Prin decizia din 19 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de „Stork International GmbH”, reprezentat de avocatul Denis Lefter, s-a casat integral încheierea din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cererea privind recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale străine depusă de „Stork Internațional GmbH” a fost scoasă de pe rol, ca fiind depusă de o persoană neîmputernicită.

Prin decizia din 11 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de „Stork International GmbH”, s-a casat încheierea din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza la Curtea de Apel Chișinău, în același complet de judecată.

Prin încheierea din 05 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea reprezentantului „Stork International GmbH”, avocatul Denis Lefter, cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine emise la 06 noiembrie 2017 de Tribunalul Arbitral a Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm, Suedia, ca fiind nefondată.

Prin decizia din 29 decembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de „Stork International GmbH”, s-a casat încheierea din 05 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

La 06 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice, avocatul Sergiu Barbăneagră, a depus în interesele SRL „Atai” cerere privind ridicarea excepției de tardivitate, prin care a solicitat respingerea cererii înaintate de Stork International GmbH privind recunoașterea și executarea hotărârii arbitrale străine din motivul omiterii termenului de prescripție extinctivă.

Prin încheierea din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a încetat procesul civil, în partea cererii privind ridicarea excepției de tardivitate în ordinea art. 186<sup>1</sup> din Codul de procedură civilă, înaintată de avocatul Sergiu Barbăneagră, în interesele SRL „Atai”.

Prin decizia din 07 decembrie 2022 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de avocatul Sergiu Barbăneagră, în interesele SRL „Atai” și s-a menținut încheierea din 06 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

La 08 februarie 2023, reprezentantul „Stork International GmbH”, avocatul Denis Lefter, a depus cerere de concretizare, solicitând:

- recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale străine din 06 noiembrie 2017, adoptată de Tribunalul Arbitral a Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm, Suedia, cu dispunerea încasării de la SRL „Atai” a sumelor adjudecate;

- încasarea de la SRL „Atai” a cheltuielilor de judecată și anume: 200 coroane suedeze, cu titlu de cheltuieli pentru aplicarea apostilei pe hotărârea arbitrale, 34 000 lei, cheltuieli de asistență juridică, 33 415,96 lei, taxă de stat, 3 800 lei, cheltuieli pentru serviciile traducătorului, 445 lei, cheltuieli notariale și 373,10 euro, cheltuieli notariale și de apostilare a declarației administratorului.

La 09 februarie 2023, SRL „Atai”, reprezentată de avocatul Sergiu Barbăneagră, a depus cerere privind suspendarea procesului.

Prin încheierea consemnată în procesul-verbal al ședinței din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea cu privire la suspendarea procesului.

Prin încheierea din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea depusă de avocatul Denis Lefter, în interesele „Stork International GmbH” cu

privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine emise la 06 noiembrie 2017 de către Tribunalul Arbitral al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm, Suedia.

S-a recunoscut și s-a încuviințat executarea pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii Tribunalului Arbitral al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm, Suedia, emisă la 06 noiembrie 2017, privind încasarea din contul debitorului SRL „Atai” în beneficiul creditorului „Stork International GmbH” a sumei de 10 977,12 dolari SUA, împreună cu dobânzile aferente în conformitate cu art. 456 din Codul Comercial Austriac din 09 noiembrie 2014, la 9,2 % peste rata de referință publicată de Banca Națională a Austriei; a sumei de 7 484,40 dolari SUA, împreună cu dobânzile aferente în conformitate cu art. 456 din Codul Comercial Austriac din 09 noiembrie 2014, la 9,2 % peste rata de referință publicată de Banca Națională a Austriei; a sumei de 18 656, 88 dolari SUA, împreună cu dobânzile aferente în conformitate cu art. 456 din Codul Comercial Austriac din 28 decembrie 2014, la 9,2 % peste rata de referință publicată de Banca Națională a Austriei; a sumei de 9 213,10 euro, cu titlu de onorariu și cheltuieli de arbitru; a sumei de 3 376 euro cu titlu de taxa administrativă a Camerei de Comerț din Stockholm; a sumei de 6 757 euro, cheltuieli de asistență juridică și alte cheltuieli suportate de „Stork International GmbH” în legătură cu cauza de arbitraj.

Totodată, s-a încasat de la SRL „Atai” în beneficiul „Stork International GmbH” suma de 200 coroane suedeze, cu titlu de cheltuieli de apostilare a hotărârii arbitrale, suma de 34 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, suma de 33 415,96 lei cu titlu de taxă de stat, suma de 3 800 lei, cheltuieli pentru traducere, suma de 445 lei, cheltuieli notariale, și suma de 373,10 euro, cheltuieli notariale și de apostilare.

La 24 februarie 2023, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Atai”, reprezentată de avocatul Barbăneagă Sergiu, a declarat recurs împotriva încheierii din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu pronunțarea unei noi încheieri de respingere a cererii depusă de avocatul Denis Lefter, în interesele „Stork International GmbH” cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine emise la 06 noiembrie 2017 de către Tribunalul Arbitral al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm, Suedia.

În motivarea recursului, a invocat că arbitrajul a contactat și efectuat corespondența cu o persoană care nu a fost împuternicită de SRL „Atai”, avocatul Rusu Victor, precum și faptul că nu a fost informată în mod corespunzător cu privire la desemnarea arbitrului, motiv pentru care nu a putut să-și prezinte corespunzător mijloacele de apărare în arbitraj.

Totodată, a relevat că prin hotărârea din 26 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a intentat procesul de insolabilitate în privința SRL „Atai”. În acest context, indică că, deoarece cererea privind încuviințarea recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine vizează bunurile SRL „Atai”, cererea respectivă urmează să fie examinată de instanța de insolabilitate.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 09 februarie 2023, astfel, recursul declarat la 24 februarie 2023, prin intermediul oficiului poștal, este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 475 alin. (1) lit. a), alin. (2) și alin. (3) lit. a) din Codul de procedură civilă, o hotărâre arbitrală este considerată ca fiind străină dacă este pronunțată pe teritoriul unui stat străin.

Poate fi recunoscută și executată în Republica Moldova o hotărâre arbitrală străină emisă, în conformitate cu o convenție arbitrală, pe teritoriul unui stat străin care este parte la [Convenția privind recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine](#), adoptată la New York la 10 iunie 1958, precum și o hotărâre arbitrală străină ale cărei recunoaștere și executare sunt reglementate fie prin tratatul internațional la care Republica Moldova este parte, fie în baza principiului reciprocității în ceea ce privește efectele hotărârii arbitrale străine.

Partea care invocă o hotărâre arbitrală străină poate solicita recunoașterea și executarea silită a hotărârii arbitrale străine.

Art. 475<sup>1</sup> alin.(1) din Codul de procedură civilă stipulează că cererea de recunoaștere și executare a hotărârii arbitrale străine se prezintă curții de apel în a cărei circumscripție se află sediul părții împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină, iar în cazul în care aceasta nu are sediul în Republica Moldova ori sediul acesteia nu este cunoscut - curții de apel în a cărei circumscripție sunt situate bunurile acesteia.

Materialele cauzei atestă că prin încheierea din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea depusă de avocatul Denis Lefter, în interesele „Stork International GmbH” cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine, emise la 06 noiembrie 2017 de către Tribunalul Arbitral al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm, Suedia.

Completul de judecată apreciază ca fiind corectă soluția Curții de Apel Chișinău privind admiterea cererii creditorului „Stork International GmbH” cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine emise la 06 noiembrie 2017 de către Tribunalul Arbitral al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm, Suedia.

Completul de judecată reține că procedura de recunoaștere și executare a hotărârilor arbitrale străine este reglementată de Convenția pentru recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine din 10 iunie 1958, încheiată la New York la 10 iunie 1958, în vigoare pentru Republica Moldova din 17 decembrie 1998 și

Convenția Europeană de Arbitraj Comercial Internațional din 21 aprilie 1961, încheiată la Geneva la 21 aprilie 1961.

Totodată, urmează a fi luată în considerare și Convenția de la Viena cu privire la dreptul tratatelor din 23 mai 1969, la care Republica Moldova a aderat la 04 august 1992, conform Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova despre aderarea Republicii Moldova la convențiile internaționale nr. 1135-XII din 04 august 1992.

Cu referire la aceste acte internaționale, precum și a prevederilor legislației naționale, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că recunoașterea și executarea hotărârilor arbitrale străine pe teritoriul Republicii Moldova este guvernată de anumite premise ce urmează a fi respectate la examinarea unor astfel de cereri.

De altfel, în contextul motivelor recursului, art. V alin. (1) din Convenția pentru recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine din 10 iunie 1958, stipulează expres că recunoașterea și executarea sentinței nu vor fi refuzate, la cererea părții contra căreia ea este invocată, decât dacă aceasta face dovada în fața autorității competente a țării unde recunoașterea și executarea sunt cerute: lit. b) că partea împotriva căreia este invocată sentința nu a fost informată în mod convenit despre desemnarea arbitrilor sau despre procedura de arbitraj, sau că i-a fost imposibil, pentru un alt motiv, să-și pună în valoare mijloacele sale de apărare.

Raportând normele legale enunțate la circumstanțele speței deduse judecării, Completul de judecată constată că, prima instanță corect a respins obiecțiile SA „Atai” cu referire la faptul că arbitrajul a contactat și efectuat corespondența cu o persoană care nu a fost împuternicită de debitor, nu a fost informată cu privire la desemnarea arbitrilor și nu a putut să-și prezinte corespunzător mijloacele de apărare în arbitraj, iar cererea privind încuviințarea recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine ar urma să fie examinată de instanța de insolvabilitate, și a admis cererea depusă de creditor cu privire la recunoașterea și încuviințarea executării silite pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale străine și întemeiat a recunoscut și încuviințat spre executare silită pe teritoriul Republicii Moldova hotărârea emisă la 06 noiembrie 2017 de către Tribunalul Arbitral al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm, Suedia.

Hotărârea arbitrală enunțată a fost adoptată de către Tribunalul Arbitral al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm, Suedia, care este parte la Convenția privind recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine, adoptată la New York la 10 iunie 1958, fiind definitivă și nu a fost executată benevol de către debitor, ceea ce se confirmă prin declarațiile părților date în ședința de judecată.

Completul de judecată relevă că examinarea cauzei de arbitraj s-a desfășurat în conformitate cu legea procedurală suedeză, sediul arbitrajului fiind Stockholm, Suedia, hotărârea arbitrală a fost emisă de Tribunalul arbitral compus dintr-un arbitru unic, conform Regulilor de arbitraj ale Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stockholm, Suedia.

Debitorul SRL „Atai” a fost informat în modul corespunzător despre inițierea procedurii arbitrale, iar la examinarea cererii competența a fost respectată.

În acest sens, Completul de judecată menționează că după depunerea cererii de arbitraj de către creditorul „Stork International GmbH”, Camera de Comerț din

Stokholm a informat, la 06 februarie 2017, SRL „Atai”, prin scrisoare la adresa poștală: Republica Moldova, mun.Chișinău, str.Uzinelor, 12/3, și cea de e-mail [atai@mdl.net](mailto:atai@mdl.net) și [office@ataigroup.com](mailto:office@ataigroup.com), indicate în cererea arbitrală, despre inițierea procedurii arbitrale în privința acesteia, la scrisoare fiind anexată și cererea de arbitraj a „Stork International GmbH”.

Recepționarea de către SRL „Atai” a scrisorii referitor la inițierea procedurii de arbitraj în privința sa se confirmă și prin faptul că, la 20 februarie 2017, Victor Rusu, care s-a prezentat ca avocat al SRL „Atai”, a remis în adresa Camerei de Comerț din Stokholm o cerere, prin care a solicitat acordarea unui termen suplimentar pentru depunerea referinței la cererea de arbitraj depusă.

Astfel, la 11 iulie 2017, de pe adresa electronică [office@ataigroup.com](mailto:office@ataigroup.com) a fost expediat în adresa Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stokholm un răspuns, prin care SRL „Atai” informează Tribunalul arbitral că nu recunoaște datoria față de „Stork International GmbH” și că nu a primit nici o somație de la ultima în acest sens.

Instanța de recurs, reține și motivația foarte bună și relevantă a arbitrului expusă în pct.59 – 67 din hotărârea arbitrală cu privire la notificarea și oportunitatea pârâtului să își înainteze pretențiile, care, în final, a expus că, chiar dacă nu a fost prezentată o procură care să demonstreze împuternicirea avocatului Rusu Victor să reprezinte pârâtul în arbitraj, prin comunicările sale cu Camera de Comerț din Stockholm, avocatul asigura că pârâtul cunoștea toate acțiunile reclamantului și că a primit scrisoarea din 06 februarie 2017, împreună cu cererea de arbitraj, fiind dificil de imaginat cum Rusu Victor ar fi aflat despre arbitraj și ar fi primit cererea de arbitraj, dacă actele au fost trimise la adresa poștală și cea de e-mail a debitorului SRL „Atai”.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău, în calitate de primă instanță, întemeiat a respins criticile SRL „Atai” cu privire la faptul că nu a fost informată în modul corespunzător cu privire la desemnarea arbitrului și procedura arbitrală, or, materialele cauzei denotă respectarea procedurii de informare a debitorului SRL „Atai”, fapt constatat anterior și de către Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 19 decembrie 2018 (f. d. 220-226, Vol. I).

Corespunzător, prima instanță întemeiat a conchis că hotărârea arbitrală străină emisă la 06 noiembrie 2017 de către Tribunalul Arbitral al Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț din Stokholm, este pasibilă recunoașterii și încuviințării silite pe teritoriul Republicii Moldova, or, aceasta a fost emisă de un tribunal valabil constituit în țara sa de origine, care este parte la Convenția respectivă, iar legalitatea hotărârii arbitrale străine a fost confirmată în jurisdicția Suediei, creditorul a îndeplinit criteriile de recunoaștere și încuviințare conform Convenției pentru recunoașterea și executarea sentințelor arbitrale străine, încheiată la New York la 10 iunie 1958 și prevederile art. 475-476 din Codul de procedură civilă.

Subsecvent, în conformitate cu art. 476 alin. (1) și (2) și (4) din Codul de procedură civilă, recunoașterea și executarea hotărârii arbitrale străine pot fi refuzate numai la cererea părții împotriva căreia sunt invocate dacă această parte prezintă instanței de judecată probe doveditoare că: a) una dintre părțile convenției arbitrale nu avea capacitate deplină de exercițiu sau convenția arbitrală nu este valabilă potrivit legii căreia părțile au subordonat-o ori, în lipsa stabilirii acesteia, potrivit legii țării în care a fost pronunțată hotărârea; sau b) partea împotriva căreia este emisă hotărârea nu a fost informată în modul corespunzător cu privire la desemnarea arbitrului sau cu

privire la procedura arbitrală ori, din alte motive, nu a putut să își prezinte mijloacele sale de apărare; sau c) hotărârea a fost pronunțată asupra unui litigiu care nu este prevăzut de convenția arbitrală sau care nu cade sub incidența condițiilor convenției arbitrale ori hotărârea conține dispoziții asupra unor chestiuni ce depășesc limitele convenției arbitrale; sau d) constituirea tribunalului arbitral sau procedura arbitrală nu a corespuns convenției părților ori, în lipsa unei asemenea convenții, nu a fost conform legii țării în care a avut loc arbitrajul; sau e) hotărârea arbitrală nu a devenit obligatorie pentru părți sau a fost desființată ori executarea ei a fost suspendată de instanța judecătorească sau de o autoritate competentă a țării în care sau conform legii căreia ea a fost pronunțată.

Recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale străine pot fi refuzate, de asemenea, dacă instanța judecătorească constată că obiectul litigiului nu poate fi soluționat prin arbitraj conform legii Republicii Moldova sau recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale contravine ordinii publice a Republicii Moldova.

Reieșind din norma precitată, prima instanță corect a constatat că în speță, nu au fost întrunite temeiurile de refuz prevăzute la art. 476 din Codul de procedură civilă, de recunoaștere și executare silită pe teritoriul Republicii Moldova a hotărârii arbitrale a Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm, Suedia, emisă la 06 noiembrie 2017.

Totodată, Completul de judecată menționează că drept temei de casare a încheierii contestate, recurentul a invocat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 26 decembrie 2022, prin care a fost constatată și intentată procedura de insolabilitate față de SRL „Atai” și în acest sens, în opinia recurentului, în temeiul art. 5 alin. (1) și (2) și art. 79 alin. (4) din Legea insolabilității, examinarea litigiului ar fi de competența exclusivă a instanței de insolabilitate.

Cu referire la argumentul respectiv, Completul de judecată reține că prevederile art.5 alin.(1), (2) și art.79 alin.(4) din Legea insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012, la care face trimitere recurentul, se referă la „litigii” și la „cauze” cu privire la bunurile din masa debitoare. În condițiile acestei spețe, obiectul dedus judecății nu se referă la „litigii” și „cauze” civile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, ci la recunoașterea și încuviințarea silită pe teritoriul Republicii Moldova a unei hotărâri arbitrale străine, în baza căreia s-a soluționat definitiv „litigiul” și „cauza” civilă, fiind în prezența unor raporturi juridice cu element de extraneitate, care au o reglementare specială, nefiind aplicabile prevederile Legii insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012.

În același context, art. 475<sup>1</sup> alin. (1) din Codul de procedură civilă, prevede expres că cererea de recunoaștere și executare a hotărârii arbitrale străine se prezintă curții de apel în a cărei circumscripție se află sediul părții împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină.

În cauza respectivă, competența îi revine Curții de Apel Chișinău în a cărei circumscripție se află sediul părții împotriva căreia este invocată hotărârea arbitrală străină, respectiv nu poate fi reținut argumentul recurentului în acest sens.

Având în vedere cele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Atai”, reprezentată de avocatul Barbăneagră Sergiu.

Se menține încheierea din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea depusă de „Stork International GmbH” cu privire recunoașterea și încuviințarea executării silite a hotărârii arbitrale străine din 06 noiembrie 2017, adoptată de Tribunalul Arbitral a Institutului de Arbitraj de pe lângă Camera de Comerț a orașului Stockholm, Suedia.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecător

Viorica Puica

judecători

Oxana Parfeni

Aliona Donos